

Forfatter: Nicolai Nannestad

Titel: Summarisk Indhold af Aftensangs-Prædiken for St. Knuds Meenighed i Odense Paa 4 Søndag efter Hellig 3 Konger 1772. over Ps. 9,17. Taksigelse for den guddommelige Varetægt og Forsyn over Kongen, det Kongelige Huus, og det gandske Land.

Citation: Nicolai Nannestad: "Summarisk Indhold af Aftensangs-Prædiken for St. Knuds Meenighed i Odense Paa 4 Søndag efter Hellig 3 Konger 1772. over Ps. 9,17. Taksigelse for den guddommelige Varetægt og Forsyn over Kongen, det Kongelige Huus, og det gandske Land.", i Nicolai Nannestad: *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 1*, Odense, Adresse-Contoires Bogtrykkerie med de Bieringske Skrifter., s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_001-shoot-workid2_001_014.pdf (tilgået 14. maj 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 1

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

⌂

Summarisk Indhold af Aftensangs-Prædiken for St. Knuds Meenighed i Odense

Paa 4 Søndag efter Hellig 3 Konger 1772 over Ps, 9, 17.

til Taksigelse for den guddommelige Vare- tægt og Forsyn over Kongen det Kongelige Huus, og det gand- ske Land;

⌂ ved

⌂ D. Nicolai Nannestad.

⌂ Odense.

⌂ Trykt i det kongel. Privil. Adresse-Contoirs Bogtrykkerie med de Bieringske Skrifter.

2

⌂ Den forelæste og sædvanlige Aftensangs-Text Rom.

⌂ 13, 8-10. fremlegger sin Hoved-Lærdom og Formaning v. 8. værder ingen noget skyldige, uden at elske hverandre. Til denne Formanings Stadfæstelse og Indskærpelse sigte alle de øvrige Forestillinger;— og indbyrdes Kierlighed forestilles derved, som den bestandigste saavelfom vidtløftigste Hoved-Pligt, hvad vort Forhold og Sindelav i Henseende til vore Medmennesker i Besynderlighed angaaer. Som den vidtløftigste Hoved-Pligt af dette Slags forestilles den, i det der vises, at den indbefatter alle de andre i sig, og at alle de andre udflyde af Den; v. 8. hvo som elsker den anden haver opfyldt Loven; v. 10. derfor er Kiærlighed Lovens Fylde; see videre v.9.10. Tillige, og paa Grund deraf, forestilles den ogsaa som den bestandigste, som den, man mindst, ja aldrig kan gjøre sig qvit og løs fra, hvis lagttagelse man aldrig kan komme til Ende med; v. 8. værder ingen noget skyldigt etc; d. e: "løser eder fra ethvert besynderligt Pligtskyldigheds Stykke, som maatte paaligge eder, ved at afdrage og yde det efter enhver besynderlig Lej- ligheds og Omstændigheds Medfør, og som den for drer; lader ingen besynderlig Pligts Udviisning staae uafgiort og uefterkommet; men erindrer eder derhos, at der uophørligen paaligger eder een Hoved-Skyl- dighed, af hvilken alle de andres Udviisning kan og

⌂ bør fremkomme, og som I aldrig kan blive løs fra,

3

⌂ Paa 4 Søndag efter Hellig 3 Konger 1772. 91

⌂ eller saaledes efterkomme og opfylde, at I ei skulde skyldige mere deraf, eller være mere pligtige dertil; nem- tig at elske hverandre."

⌂ Endogsaa et retskaffent og ret christeligt Forhold og Sindelav imod Øvrigheden og det høieste LandsHerskab indbefattes og indskærpes under den berørte @almindelige Hoved-Formaning: værder ingen noget skyldige etc. Formaningens egen Almindelighed og Vidtløftighed fører det med sig, saavelsom ogsaa de Grunde, hvormed. Apostelen understøtter og indskærper den. Der er ogsaa til en frugtbarere Indskærpelse af de i det forudgaaende v. 1-7. fremsatte Pligter i- mod øvrigheden og det høieste Lands- Herskab, at A- postelen tilfører denne Formaning, tillige med de øvrige Forestillinger, hvormed den understøttes. Lydighed og Underdanighed imod øvrigheden anbefales v. 1 - 5; saa ogsaa at betale dem Skat v. 6; det heder : v. 7. betaler derfor alle, hvad I ere skyldige: den, som I ere Skat skyldige, Skat; etc. og derpaa: v. 8. værder ingen noget skyldige, uden at elske hverandre etc. — Os være derfor den først fremsatte A- poftelens Formaning ogsaa i denne Mening sagt, og af os i samme Mening troligen efterlevet: " værder Kon- gen intet skyldige, uden at elske ham; iagttager og efterkommer uroligen til enhver Tiid ethvert besyn-

derligt Pligtskyldigheds Stykke, som I ved enhver Leilighed og efter enhver Omstændighed skylde Ham; men erindrer eder, at den almindelige Kilde til enhver Pligtskyldigheds Udvisning imod Kongen, nemlig Kiærlighed til Kongen, uophørligen paaligger e- der, og uophørligen forpligter til saadan Pligtskyldighedernes bestandige Udvisning!" Det være os

4

☒ 92 over Psalm. 9, 17.

☒ sagt : „ værer det Kongelige Arve-Huus intet skyl- dige, uden at elske det! Værer Fædernelandet in tet skyldige, uden at elske det! "

☒ Vi have i Dag Aarsag og Anledning til at efterkomme et ligesaa behageligt og kiert, som pligtskyldigt Hengivenheds Stykke imod Kongen, der Kongelige Arve-Huus, og Fædernelander; nemlig at ofre den Allerhøyeste Taksigelse for den guddommelige Varetægt og Forsyn over Kongen, det Kongelige Huus, og det gandske Land, besynderligen paa denne Tiid. Vi have Aarsag dertil, efterdi det er Landkyndigt, hvilken stor, hvilken besynderlig og god Befrielse der, ved Guds Magtes Haand og vise Forsyns Raad, er vederfaret Kongen og det Kongelige Arve-Huus, saavelfom det gandske Land, fra de skændigste og ugudeligste Anslag, fra en fast uhørt Ulykke og Fare ; og det kan ikke andet være, end at vi jo maae tage den inderste, den ømmeste og mest rørende Andeel deri. — Vi have saa meget mere Aarsag og Anledning dertil, efterdi Kongen Selv haver befalet saadan Taksigelse offentligen at skulle skee. Vi have derved saa meget desto større Frihed at tale derom. Det er som Kongen derved vilde sige: Jeg vil fortælle dit Navn for mine Brødre; midt i Forsamlingen vil jeg Love dig. Fra dig er min Lov i en stor Forsam- lin; Jeg vil betale mine Løfter for dem, som frygte ham. Ps. 22, 23. 26. Ja Kongen maae vel have sagt, og maae sige endnu, med Davids Ord: Ps 35, 18-20. 26-28. Jeg vil takke dig i en stor Forsamling: jeg vil love dig iblant et stærkt Folk. Lad dem ikke glædes over mig, som ere mine Fiender, uden Skyld; eller blinke med Øier, de, som

5

☒ Paa 4 Søndag efter Hellig 3 Konger 1772. 93

☒ hade mig uden Aarsag. Thi de tale ikke Fred, Den imod de Stille i Landet optænke de svigefulde Sager. Lad dem beskæmmes og blive til Skamme tillige, som glæde sig ved min Ulykke; lad dem klædes med Skam og Skændsel, som gjøre sig store imod mig. Lad dem frydes og glædes, som have Lyst til min Retfærdighed; og lad dem altid sige: Herren bør storligen loves, som haver Lyst til sin Timeres Velstand. Min Tunge skal Tale om din Retfærdighed, ja om din Lov den gandske Dag.

☒ Men skal vi retteligen, baade som troe og hengivne Undersaattere, og som rette Christne med en rigtig Skiønsomhed, kunne efterkomme vor Pligtstyldighed i dette Stykke, maae vi forestille os Sagen efter dens sande Beskaffenhed og saadan som den er; ikke ved Particulariteters Berøvelse;— men ved at gaae ind i Guds Helligdomme, og beskue Sagen ved Guds Ords Lys. — Vi ville hertil laane et Fakkell af Skriften, hvilket skal være: Ps. 9, 17.

☒ Herren er kiendt, at han haver gjort Ret; den ugudelige er besnæret i sine Hænders Gierning; det er at betænke! Sela.

☒ Herefter ville vi forrestille os

☒ Hoved Sag.

☒ Herrens mærkelige Retfærdighed ide ugudeliges Besnærelse i deres egne Gierninger.

☒ I. De ugudeliges Besnærelse i deres egne Gierninger.

6

☒ 94 over Pslam. 9, 17.

☒ II Herrens deri udvifte Retfærdighed.

☒ III. Hvor mærkelig saadan Herrens Retfærdigheder.

☒ Første Stykke.

☒ Den ugudelige er besnæret i sine Hænders Gierning. — Ps.9. er en Taksigelse og Paakaldelse til Gud over endeligen er holdte Seier over Davids og Israels Folks Fiender, som af den heele Indhold er at see; i sæt af v. 5. 7. it. v. 16. 21. Den er forfattet i Anlednmg af Krige, der ere forefaldne efter at David Havde taget sit Kongelige Sæde i Jerusalem, og Pagtens Ark var bleven indført paa Sion; som af v. 15. og 12. sees. Den angaaer altsaa en eller anden af de Krige, hvorom berettes 2 Sam. 8. og 10. og 1 Krøn. 18. 19. og 20. I

Anledning af samme Krige er Ps. 60. forfattet, fom af Overskriften v.2. sees; men tillige er af v. 3. 4. 5. it. 12. 13. at see, at samme Krig i Begyndelsen haver været svar, og haver havt et ulykkeligt Anseende for Israeliterne og David. Desto større Aarsag derfor til Taksigelse og Paakaldelse.— Ved ugudelige, v. 17. ligesom ogsaa v. 18. og 6. forstaaes De fiendtlige Folk og Konger, der vare hedenske og altsaa gudelige; thi der fulgte naturligt med at være fremmed fra den sande Guds Kundskab, Lydighed og Dyrkelse. Deres Hænders Gierning er her deres Anslag og Foretagende, deres sluttede Forbund og gjorde Angreb imod Israeliterne og David, til det Israelitiske Folks og Davids Undertvingelse og Undergang. Besnærelsen i deres Hænders Gierning var, at saadant deres Foretagende blev dem selv, formedelst de store Seiervindinger, som Gud gav Israeliterne og David over dem, til den Undertvingelse og Undergang

7

☒ Paa 4 Søndag efter Hellig 3 Konger 1772. 95

☒ som de havde tiltænkt det Israelitiske. Folk; v. 16. Hedningene ere sunkne i Graven, som de gjorde; deres Fod er greben i Garnet, som de skilte; ja at de i Ugudeligheds Forblindelse, og af Ugudeligheds Drift og Bevægelse faldt paa saadant Anslag og Foretagende og toge sig det for, der faldt saaledes ud for dem til deres større Skade og Fordervelse.

☒ Saadant haver ikke tildraget sig den eneste Gang alene. Det er meget mere end fast almindelig Skiebne, et fast almindeligt Udfald. Opspindes der Ondskabs og Ugudeligheds Raadslag imod andre til deres Fordervelse og Ulykke, det gaaer dog gjerne tilsidst saaledes : Ordsp. 26, 27. hvo som graver en Grav skal falde i den; og hvo som opvæltter en Steen, paa: ham skal den komme tilbage. David forestiller ved en anden Leilighed Sagen udførligere, til sin Trøst og Forsikring imod Efterstræbelse. Ps. 7,15.16.17. See, han undfanger Uret, og er frugtsommelig med Møie og føder Løgn. Han haver gravet en Grav, og opkastet den; men han skal falde i Graven, som han gjør. Hans Møie skal komme igien paa hans Hoved; og hans Fortredelighed skal nedfare paa Hans Hoved-Isse; sammenl. v. i. David forsikrede sig om, at det skulde saaledes gaae, fordi det almindeligen erfares at gaaesaaledes. Onde og ugudelige Anslag og Foretagender faae dog ikke bestandig Fremgang; —de forhindres eller standses dog engang, de falde ilde ud for deres Ophavsmænd selv; — den ene Ugudeligheds og Ondskabs Bedrift og Idret føder den anden af sig, forleer til den anden; den sidste større end den første; tilsidst saa stor, at det ikke længere kan holde; den sidste falder ud til dens egen og al forrige Ondskabs og Ugudeligheds tilbørli-

8

☒ 96 over Psalm. 9, 17.

☒ ge, fuldkomne og aabenbare Straf og Giengjeldelse. — Hvoraf det kommer, og at det ufeilbarligen maae saaledes gaae til, derom skal siden erindres. — Den ugude- lige besnæres i sine Hænders Gierninger.

☒ Et, den heele Verden i Øynene faldende, Exempel herpaa sees i de Personer, der erfares at have været Hovedmænd, eller Medvidere i saadan ugudelighedsfulde Anslag og Foretagender, for hvis Tilintetgjørelse af Herren vi i Dag ofre ham offentlig Taksigelse. Det sees i dem, i deres Foretagende og Anslag, og i det Udfald, som det dermed haver faaet, og fremdeles, efter retfærdigheds Vei, vil faae. Længe veed man, at en almindelig Misfornøjelse over Hoved-Personerne, og et almindeligt Had imod dem, haver hersket hos Høie og Lave i Landet. Om ikke adskillige af de Ting og Omstændigheder, der i det besynderlige kan have opvakt snart den enes og snart den andens Fortrydelse, og Misfornøjelse, dog kan i dem selv have havt deres gode Grund, kan have sigtet til det almindelige Beste, og dertil kan have været tienlige; og om altsaa ikke Fortrydelsen og Misfornøielssn, for saa vidt den derved alene er afstedkommet , kan have været i saa Maader ubeføiet: falder ikke under vor Bedømmelse; ei heller hvor stor eller liden Andeel den eller den kan have havt enten i det ene eller det andet. Alt er ingensinde at roser men ei heller nogensinde at laste. — Men de Ugudeligheds Mærker, som vedkommende saa aabenbare og kiendeligen haver ført i deres Skiold, have givet alt for god Føje til Fortrydelsen; og den tilsidst til det høieste, og langt over hvad der kunde formodes, stegne Ugudelighed haver omsider fuldkommeligent retfærdiggjort den. Disse ere Ting, som falde under enhvers Bedømmelse

9

☒ Paa 4 Søndag efter heilig 3 Konger 1772 97

☒ efter christelig Indsigt, Klogskab og Frihed; og de fortiene alle Retsindiges. Fortrydelse og Had; Ps. 139, 21.22. Herre! skulde jeg ikke hade dem, som hade dig? og kiedes ved dem, som reise sig op imod dig ? jeg hader dem med et fuldkomment Had; de bleve mine Fiender. Jo mere Ugudeligheden bry- der frem for Lyset, desto mere beføies man til saadant Had.— Gid evig Stiltienhed og Forglemmelse maa tildekke ald den Skiendighed der ikke engang bør nævnes! —Endogsaa Ting, deri og for dem selv kan være uskyldige, der kan forsvares, eller i det mindste und- skyldes, kan dog have deres Udspring af Ugudeligheds Grund, og drives i ugudelige Øiemed. Det beste og klogeste Middel, til at forebygge eller afværge Anstød af deslige Ting, kan ofte være at fremvise dem paa deres beste Side, og stille den for Lyset. Men formedelst Grunden

og Øiemedet til deres Bevirkelse, høre de dog ikke til de plantelser, som den Himmelske Fader haver plantet, men bære Ugudeligheds Mærke. — Ja, naar en Ugudelig opfinder og bevirker de til almindelig Gavns Befordring nyttigste og kraftigste Ting, som den retskafne, den oprigtige og fromme aldrig maa- skee skulde foretage sig eller iværksætte, saa skeer det formedelst en Selv-Tillid, en Dristighed, og en vis følesløs og stræng Maade at fare frem paa, der findes hos den ugudelige, og understøttes og fødes ved UgudelighedS Sind, men ikke saavel kan bestaae med den undseelige og betænksomme, den beskedne og ømme Ærlighed og Fromhed. — Af saadan Grund og Drift legger den ugudelige saadan Plan til sin Ophøjelse, gjør saadanne Skrit dertil og overtager sig saadanne Ting, som den fromme og oprigtige anseer for at overgaae sin Hori

10

✂ 88 over Psalm. 9,17.

✂ zont og Cirkel, og som han ikke engang drister sig til at øine. Gud, som veed og formaaer at udføre Lys af Mørke, bruger den ugudelige til et Middel endogsaa til noget got; men Ugudeligheden beskæmmer og fordrer dog den ugudeliges beste Gierning. — Men Ugudeligheden haver aaabenbare vist sig uden Masqve eller Tilbageholdelse; Religion er uden Undseelse bleven tilsidesat; selv haver man efterfulgt og overdaadigen fyldestgiort de skiændigste Lyster; og Ryggeløshed, og sædernes Fordervelse, er bleven understøttet og authoriseret. — Og hvortil kan der saa ikke forfalde? Vi grues ved at høre og fornemme hvor vidt det er gaaet, og hvilke Anslag der ere blevene fattede, Ja Forberedelser og Anleg gjorde til deres Udførelse. Den første Ugudelighed haver forledet vedkommende, og indviklet dem i den sidste, den allergrueligste, skiændigste og Ondskabs-fuldeste. Men see! denne er ogsaa faldet paa Ophavsmændenes og Medvidernes eget Hoved, og det inden de forsaae sig det. Den er bleven qvalt i Fødselen, og er ikkun bleven dem selv til Straf, til Skiæn- sel og Forhaanelse for al deres anden og forrige Ugudelighed. Ulykken og Fordervelsen er i svareste Vægt kommen over dem selv. Her seer al Verden: den ugude- lige er besnæret i sine Hænders Gierning. — Men hveden er dette kommen?

✂ Andet Stykke.

✂ Herren haver gjort Ret, " haver holdet Dom. " Det er herrens Gierning : og en Retfærdigheds Gierning, en retfærdig Dom af Gud.

✂ At det med fuldkomneste Sandhed maae hede, i dette og alle andre Tilfælde: hvo er den, som tør si-

11

✂ Paa 4 Søndag efter Hellig 3 Konger 1772. 99

✂ ge: det skeede dog, alligevel Herren ikke befoel det? mon ikke udkomme af den Høiestes Mund, de onde Ting, og det Gode? Begr. 3, 37. 38. bære vi ingen Tvivl om. Vi troe med fuldkomneste Overbeviisning og Vished, at Gud er den, der kaste- ligen gjør alle Ting efter sin Villies Raad; Eph. I, II. at Herren haver befæstet sin Throne i Himmelen; og hans Rige hersker over alting; Ps. 103, 19. at enhver Ting, der skeer, det største med det mindste, af hvilken som helst Art og Beskaffenhed det monne være, gaaer ikke anderledes for sig, end under Guds Bestyrelse, og efter hans Forsyns Veie, formedelst og efter hans Befalning, eller under hans Tilstedelse. Saaledes er det altsaa og med de ugudeliges Besnærelse i deres egne Gierninger; naar den skeer. I hvilken Hensigt Gud lader Syndere og deres Anslag til sin visse Tiid, og indtil sit visse Maal, gaae frem, for- staaes ofte først bag efter. Saa skal ogsaa maaskee i nærværende Tilfælde, Eftertiden give det Lys, som end- nu mangler os, i Henseende til Guds Viisdom, Hellighed og Godhed i Tilstedelsen af det Onde, som vi i vore Dage have seet, at have havt sin visse Fremgang. — Men Besnærelsen, som vederfares Syndere i deres egne Anslag og Gierninger, er her at betragte som en Herrens Gierning. En Tilstædelse er det af Herren, at den ene Ugudelighed forleder til, og indvikler i den anden, at den mindre fører til den større; det Ondes Natur, og Fordervelsen hos Syndere fører det saaledes med sig, og det er en Tilstædelse, at det virkeligen saaledes fuldkommes; det er en Tilstædelse, at de ugudelige saa- ledes opfylder deres Ondskabs Maal; en Tilstædelse, som sigter til Ugudelighedens sigtbare Bestraffelse ved

12

✂ 100 Over Psalm. 9, 17.

✂ den selv; — og at da omsider Fordervelsen, Skiændsel og Ulykke kommer over dem, over og formedelst Ugudeligheden, det er mere end Tilstedelse; dertil Haver Herren lagt sin Plan, og dertil udfører Han den; dertil føie, og dertil udvikle Omstændighederne og Lejlighederne sig. Ps. 35, 8. lad Ødelæggesle komme over ham, maae der bedes imod den ugudelige, saa han ikke kan vide det; og lad hans Garn fom han skiul- te fange ham, og lad han; falde deri til sin egen Ødelæggelse. Ps. 69, 28. Giv dem hen i Misgierning over Misgierning, og lad dem ikke komme til din Retfærdighed. Der kan bedes saaledes, fordi Gud kan og vil gjøre det. Det gaaer med Syndere saaledes: Rom. 1, 28. 27. efterdi de ikke holde for got, at have Guds Kundskab, saa gi- ver Gud dem hen i et Sind, som intet duer, at gjøre usømmelige Ting; og de faae deres vildfarelses Løn, som det sig bør paa dem selv. Job.

☒ 5,12.13.14. Han gjør de Trædskes Anslag til in-ter, at deres Hænder kunde ikke udføre Sagen: og griber de Vise i deres Trædskhed, at de fortrædeliges Raad Hafteligen omstødes; om Dagen skulle de løbe an i i Mørke, og føle sig for om Middagen, som om Natten.

☒ Det er en Retfærdigheds Gierning, en retfærdig Dom af Gud. — Det er retfærdigt at Ondskab og Ugudeligheds Værk hemmes og straffes; — retfærdigt at den ugudelige straffes og omkommer formedelst sin egen Ugudelighed; at den ene Ugudelighed styrter ham i den anden, og at den sidste styrter ham i Ulykke og Fordervelse ; thi derved skeer det saaledes, som Ugudeligheden selv føter med sig; der gives ham efter hans Veie, og

13

☒ Paa 4 Søndag efter Hellig 3 Konger 1772. 101

☒ efter hans Idrætters Frugt; — retfærdigt , at Gud staaer op og viser sig at være en retfærdig Dommer, og en Hævner, ar Fienden, den ugudelige og Spotteren, ei længer skal trodse og rose sig; at den retfærdige maae glædes , naar han seer Hevnen, og at et hvert Menneske sige: den retfærdige haver dog Frugt; der er dog en Gud, som dømmes paa Jorden. Ps. 58, 11. 12.

☒ Er de ugudeliges Besnærelse i deres egne Gierninger i ethvert Tilfælde en Herrens Retfærdigheds Gierning, saa er den det besynderligen i det Tilfælde, der er Anledning til denne Betragtning, og der skal være Materie for vor Taksigelse. Men hvad nærmere herom er at sige, hører egentligere under Mærkeligheden deraf.

☒ Tredie Stykke.

☒ Herren er kiendt, at han haver gjort Ret; det er at betænke. Sela !

☒ Naar det, hvad Herren gjør, endogsaa sees med Øinene, erfares og kiendes, saa kiendes dog ikke altid, at Herren den, der gjør der; ei heller hvad saadan Herrens Gierning haver paa sig. Det kan altid kiendes; der ere Erkiendelses Grunde dertil, Beviser derfor, Underretning derom. Men der skiønnes ikke altid paa Herrens Gierninger. Ps. 28, 5. De ville ikke agte Paa de Ting, Herren gjør, ei heller paa hans Hænders Gierning. — Men mangetider ere de besynderligen aabenbare og kiendelige, saa de maae paaskiønnes og kiendes; det falder stærkere end sædvanligen i Øinene, Baade at de ere Gierninger af Gud, som ogsaa hvad de have paa sig. Saaledes er det besynderligen mange- tider med Guds Hevn og Domme over Syndere og

14

☒ 102 over Psalm. 9, 17.

☒ ugudelige; Ps. 64, 8-10. Gud haver skudt dem, deres Plager ere en hastig Pil; hver som seer paa dem, flyer langt bort, og alle Mennesker skulle frygte, og forkynde Guds Gierning, og forstaae at det er hans Gierning.

☒ Saadan Beskaffenhed havde det med den Besnærelse over de ugudelige i deres egne Gierninger, formedelst det israelitiske Folks Fienders Nederlag og Overvindelse, hvilken David besynger ; Herren er kiendt, at han har gjort Ret. — Men ikke mindre med den Besnærelse over de ugudelige i deres egne Gierninger, hvilken vi have at besynges, og at ofre Taksigelse for. Der er gjort Ret, „ der er holdt Dom „ : thi Ugudelighed haver faret frem, og haver ophøiet sig; det er gaet, som Ps. 10, 2-11. den ugudelige roser sig af sin Siæls Begiering, og den gierrige velsigner sig, skiøndt han foragter Herren; den ugudelige, for hans Næses Høihed, søger ikke Gud; alle hans Tanker ere, at der er ingen : Gud: hans Veie gjøre Smerte altid; dine Domme e- re en Høihed langt fra ham; han handler trodseligen med alle fiender; han siger i sit Hierte: jeg skal ikke rokkes, saa at jeg ikke fra Slægt til Slægt skal komme i Ulykke; den ugudelige forfølger grummeligen den elendige af Hovmod; han sidder paa Luur hos Forgaardene, han ihjelslaaer en uskyldig i Skiul; han lurar i Skiul som en Løve i sin Hule; han gjør sig liden, han nedbøier sig, og falder med sine stærke Laller over de svage; han siger i sit Hierte: Gud haver det glemt, han haver skiult sit Ansigt, han seer det ikke i Evighed; Es. 10, 7. i hans Hierte haver været, at ødelegge, og at udrydde ikke faa Folk; de al-

15

☒ Paa 4 Søndag efter Hellig 3 Konger 1772. 103

☒ Iergrueligste Anslag, der kan tænkes i det menneskelige Selskab, have været fattede og forberedde til Udførelse; med eet Ord at sige alt: Anslag imod Kongen, det Kongelige Huus, og der gandske Land. Naar saadant hemmes og hevnes, da gøres der Ret, der holdes Dom.— Og Herren er kiendt, at han haver gjort det: Gud har givet dem hen i Misgierning over Misgierning ; da de kunde rose sig af deres Siæls Begiering og velsigne sig, saa skulde de gaae videre, at det maatte endeligen geraade dem til Fald og Fordervelse, til en Strikke, og, til Betalninger, til en Snare; — Gud er kommen, da det var paa det høieste, da Forberedelserne vare giorte, og Anslagene vare nærmest ved ders Udførelse; — Hevnen kom over dem, saa de ikke kunde

vide det; — en ugudelig, som var en Tyran, udbredede sig, som en indfødt, der grønnes; men man gik forbi, og han var ikke mere; Ps. 35, 35. — de ypperste Redskabe dertil kan ikke have været Redskab uden i Guds Haand; de dyrebareste Personer for Guds Øjne, for Kongen og for Landet.

☒ Det er at betænke! storligen at betænke! — 1.) Til Advarsel og Skræk for ugudelige; til Afskrækkelse fra Ugudelighed: seer dog, hvad Ugudelighed kan forlede til, og føde af sig! hvilken dens Løn er! hvorlidet den kan bestaae, naar den ogsaa synes mest befæstet. — 2.) Til Tillid og Friemodighed for de fromme og oprigtige: Ps. 64, 11. en retfærdig skal glædes i Herren, og forlade sig paa ham, og alle oprigtige i Hiertet skal rose sig; sammenl. V, 8-10. — 3.) Til Taksigelse til den Allerhøieste: at han haver bevaret sin Salvede, — og Hans Huus, det Dyrebare, og, Aarhundrede igien-

16

☒ 104 over Psalm. 9, 17.

☒ nem, velsignede Huus; — at al tiltænkt ødeleggelse og Ulykke over Ugyldige og trofaste Landets Børn og Indvaanere er afværget; — at Gud ikke haver ladet en Ugudelig herske over os; thi naar en ugudelig hersker maa Fol fet sukke. Ordsp. 29, 2. —

☒ Vi ville love Guds Navn med en Sang: vi ville storligen ære ham med Taksigelse. De sagtmødige saae det, de stal glæde sig, og eders Hjerter skal leve, som søger Gud. Himmelen og Jord skal love ham; Havet, og alt det, som vrimler deri; thi Gud skal frelse Sion, og bygge Judæ Stæder, at Man skal boe der, og eje det; og hans Tieners Sæd skal arve det; og de, som elske hans Navn, skal boe deri. Ps 69, 31. 33. 35. - 37. ,,

☒ Herre! Befæst KONGENS Trin i dit Ord, lad ingen Uret herske over HAM. Du haver forløst HAM fra Menneskers Vold;

☒ derfor vil HAN holde dine Befalinger.

☒ Lad dit Ansigt lyse for din Tiener; og lær Ham dine Skikke Ps. 119, 133,, 135.

☒ '